

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

فرستنده: گزارشگر پورتال

۰۴ می ۲۰۲۴

بزرگداشت روز جهانی کارگر در کشورهای مختلف جهان

تصویر متعلق به رژه اول ماه می ۲۰۲۴ در کشور ایتالیا است

رژه ها و راهپیمایی های اول ماه می امسال در بسیاری از کشورها تحت تأثیر جنگ در غزه و کشتار مردم فلسطین قرار گرفت و راه پیمایی ها به ابراز همبستگی با مردم فلسطین تبدیل شد. در زیر گزارشی از تجمعات اول ماه می در کشورهای مختلف جهان را می خوانید:

کوبا:

هزاران نفر از مردم کوبا روز چهارشنبه در تریبون ضدامپریالیستی در هاوانا جمع شدند تا روز جهانی کارگر را جشن بگیرند. این تظاهرات با حضور ۲۰۰,۰۰۰ نفر و با سخنرانی شخصیت‌های برجسته‌ای چون رائل کاسترو، رهبر پیشین انقلاب، و میگل دیاز-کانل، رئیس‌جمهور فعلی کوبا، همراه بود.

جشن‌ها تأکید زیادی بر شرایط دشوار اقتصادی که کشور درگیر آن است داشت. اولییس گیلارته، دبیرکل کنفدراسیون کارگران کوبا (CTC)، این روز را به «قهرمانی مردم کوبا» تقدیم کرد و تأکید کرد که مردم کوبا باز هم ثابت کرده‌اند که در دفاع از ایدئال‌های انقلاب مانند استقلال، حاکمیت و عدالت اجتماعی متحد و استوار هستند. علاوه بر این، در این مراسم به موضوع فلسطین و انتقاد از «نسل‌کشی صهیونیستی» در نوار غزه پرداخته شد و حمایت کوبا از مردم فلسطین اعلام گردید.

این مراسم به جای راهپیمایی سنتی در میدان انقلاب، در تریبون ضدامپریالیستی خوزه مارتی برگزار شد و در سراسر شهرهای مهم کوبا نیز تکرار شد.

ترکیه:

استانبول شاهد حضور انبوهی از نیروهای پولیس بود که با استفاده از گاز اشک‌آور و گلوله‌های پلاستیکی، تلاش کردند تا جلوی حضور تظاهرکنندگان در میدان تقسیم را بگیرند. با وجود این محدودیت‌ها، تظاهرکنندگان مراسم روز اول ماه می را برگزار کردند. در آنکارا با وجود بارش شدید باران، تظاهرکنندگان با شعارهایی در حمایت از حقوق کارگران و اعتراض به شرایط کاری به خیابان‌ها آمدند. تظاهرات در این شهر نشان دهنده تعهد ادامه‌دار به مبارزه برای حقوق بیشتر و شرایط کار بهتر بود. از میر نیز شاهد برگزاری راهپیمایی‌های مشابه بود که در آن کارگران خواستار پایان دادن به «کشتارهای کاری» و دستمزدهای عادلانه‌تر شدند. تظاهرات در از میر به خصوص با تمرکز بر عدالت مالیاتی و بهبود ایمنی شغلی برگزار شد. در دیاربکر، کارگران و حامیان آن‌ها با شور و شعف زیادی در تظاهرات شرکت کردند. آن‌ها خواستار بهبود دستمزدها و شرایط کاری بودند و شعارهایی علیه سیاست‌های اقتصادی فعلی سر دادند. در آدانا، تظاهرات به صورت منظم و با حضور گسترده کارگران از صنایع مختلف برگزار شد. شرکت‌کنندگان بر اهمیت وحدت و همبستگی در مبارزه برای حقوق کارگری تأکید کردند و خواستار اصلاحات اساسی در قوانین کار و بهبود شرایط کاری شدند.

المان:

در المان، تقریباً ۳۳۰ هزار کارگر و کارمند در شهرهای مختلف به خیابان‌ها آمدند و تحت عنوان «دستمزد بیشتر، اوقات فراغت بیشتر و امنیت بیشتر» به جشن و تظاهرات پرداختند. رئیس اتحادیه د.گ.ب در هانوفر بر لزوم مقابله با راست افراطی و دفاع از دموکراسی تأکید کرد و از دولت خواست تا به ریشه‌های افزایش راست افراطی بپردازد.

سوئیس:

در سوئیس، ده‌ها هزار نفر در شهرهای مختلف در اعتراض به افزایش هزینه‌های زندگی و کاهش دستمزدها دست به تظاهرات زدند. مطالبات آن‌ها شامل بهبود شرایط زندگی و کار، حل مشکلات مسکن، مبارزه با نژادپرستی و جنگ، و حمایت از مردم فلسطین بود.

فرانسه:

در فرانسه، ۲۵۰ تظاهرات مختلف در سراسر کشور برگزار شد که در آن‌ها کارگران، دانشجویان، و سازمان‌های سیاسی شرکت کردند. در پاریس، حدود ۲۰۰ هزار نفر در یک راهپیمایی بزرگ شرکت کردند و در اعتراض به سیاست‌های دولت ماکرون که به حقوق کارگران آسیب می‌زند، شعار دادند.

سوئد:

در استکهلم، تظاهرات روز جهانی کارگر به یک تظاهرات حمایت از فلسطین تبدیل شد و شرکت‌کنندگان حملات اسرائیل به غزه را محکوم کردند.

یونان:

علیرغم اعلام دولت یونان مبنی بر به تعویق افتادن تعطیلات روز اول می به دلیل هفته پاک (عید پاک)، کارگران و کارمندان با ترک کار به خیابان ها آمدند، خواستار حقوق خود شدند و با مردم فلسطین ابراز همبستگی کردند. مانند سال‌های گذشته، روز جهانی کارگر امسال نیز به صورت گسترده‌ای در سراسر شهرها و مناطق یونان جشن گرفته شد. صدها هزار نفر از کارگران، جوانان، کشاورزان، و بازنشستگان با برپائی راهپیمائی‌هایی در نقاط مختلف کشور، پیام خود مبنی بر عدم سکوت در برابر سیاست‌های سرمایه‌داری و دخالت‌های امپریالیستی را اعلام داشتند. در پایتخت یونان، آتن، جشن‌های روز جهانی کارگر در چهار منطقه مختلف برگزار شد: میدان کلاتمونوس توسط کنفدراسیون سندیکاهای کارگری (GSEE)، میدان کورائی توسط کنفدراسیون سندیکاهای کارمندان عمومی (ADEDY)، میدان سینتاگما توسط جبهه کارگران مبارز (PAME)، و میدان پروپلیا توسط سازمان‌ها و سندیکاهای چپ‌گرا.

هزاران نفر در این تجمعات شرکت کردند و پلاکاردهائی در مورد حقوق اجتماعی، قراردادهای کاری، سوانح کاری و گرانی، به دست گرفتند. آن‌ها همچنین حمایت خود از مردم فلسطین را اعلام کردند و علیه حمایت دولت یونان از جنگ‌ها و برنامه‌های امپریالیستی شعار دادند.

انگلستان:

در لندن، کارگران با تجمع در مقابل مکان‌های کلیدی مانند وزارت تجارت و کارخانه‌های تسلیحاتی، خواستار توقف فروش اسلحه به اسرائیل و برقراری تحریم‌های جدی‌تر علیه این کشور شدند. آن‌ها با برپائی بنرها و پلاکاردهای حمایتی از فلسطین و شعارهائی خواهان تحریم‌های بین‌المللی علیه اسرائیل شدند.

اسپانیا:

در اسپانیا، کارگران در شهرهائی نظیر مادرید و بارسلونا به خیابان‌ها آمدند و با حمل پرچم‌های فلسطین و شعارهای حمایتی، وحدت و همبستگی خود را با مردم فلسطین نشان دادند. مراسم با حضور پرشور توده‌ها و سخنرانی‌های رهبران کارگری همراه بود.

ایتالیا:

در ایتالیا، به ویژه در شهرهای میلان و تورین، کارگران با راهپیمائی‌های گسترده و سردادن شعارهائی در حمایت از فلسطین و اعتراض به سیاست‌های دولت ملونی، روز جهانی کارگر را گرامی داشتند. در این میان، اعتراضاتی علیه افزایش سوانح کاری صورت گرفت.

پرتغال:

در پرتغال، کارگران در شهر لیسبون گردهم آمدند و روز جهانی کارگر را با سخنرانی‌هایی که بر تقویت همبستگی بین‌المللی و بهبود شرایط کار تأکید داشتند، جشن گرفتند. این مراسم در محاصره نیروهای پولیس و امنیتی برگزار شد.

ایران:

در ایران، کارگران و بازنشستگان در شهرهای مختلف مانند تهران، اهواز، و شوش در تاریخ ۱ می به خیابان‌ها آمدند و با در دست داشتن پلاکاردهائی با شعارهائی مانند “حقوق خود را در خیابان‌ها می‌گیریم”، خواستار بهبود شرایط کاری، افزایش دستمزدها، پرداخت حقوق معوقه، و پایان دادن به فشارها علیه تشکل‌های کارگری شدند.

کوریای جنوبی:

در پایتخت کوریای جنوبی، سئول، هزاران کارگر با آواز خواندن در میدان اول می گرد هم آمدند. برگزارکنندگان اعلام کردند هدف اصلی تظاهرات آنها انتقاد از سیاست‌های ضد کارگری دولت به رهبری یون سوک یول رئیس جمهور است.

رهبر کنفدراسیون کارگران کوریا (KCTU) ، یانگ کیونگ-سو، در سخنرانی‌اش گفت: “در دو سال گذشته، زندگی کارگران را رو به ناامیدی سوق داده اند، ما این دولت را نمی بخشیم و آن را از قدرت کنار می گذاریم”.
کنفدراسیون کارگران کره در بیش از ۱۰ مکان در سراسر کره جنوبی تظاهرات مشابهی در اول مه برگزار کرد.

فیلیپین:

در مانیل، کارگران با برپائی راهپیمائی در گرمای شدید تابستان، خواستار افزایش دستمزدها و بهبود شرایط کاری شدند. آن‌ها با پلاکاردها و شعارهایی علیه گرانی‌های اخیر در اقلام غذایی و سوخت به اعتراض پرداختند.

کامرون:

در کامرون، کارگران و کارمندان دولت در یائونده جشن‌های روز کارگر را با پوشیدن لباس‌های محلی و نمایش‌های رقص برگزار کردند. این مراسم با شور و شوق فراوانی همراه بود و وحدت و همبستگی میان کارگران را به نمایش گذاشت.

تونس:

در تونس، فعالیت‌های گسترده‌ای در روز کارگر توسط اتحادیه عمومی کارگران تونس برگزار شد. در این روز، ناراحتی‌ها و نگرانی‌های سیاسی به ویژه در خصوص سیاست‌های حکومتی و فشارهای اقتصادی مورد اعتراض قرار گرفت.